

A FOST ODATA UN ÎMPĂRAT PUTERNIC CARE AVEA UN REGAT ATÂT DE MARE, ÎNCÂT NU SE ȘTIA DE UNDE ÎNCEPE ȘI UNDE SE SFÂRȘEȘTE! ÎMPĂRATUL ACESTA AVEA OCHIUL CEL DIN DREAPTA CARE RÂDEA, IAR CEL DIN STÂNGA, CARE LĂCRIMA NEÎNCETAT. ÎN ZADAR SE ÎNTREBA ȚARA DE CE OCHII ÎMPĂRATULUI NU SE POT ÎMPĂCA UNUL CU CELĂLALT! ȘI AȘA, VRAJBA DINTRE OCHII ÎMPĂRATULUI A RĂMAS O TAINĂ MARE DESPRE CARE NU ȘTIA NIMENI NIMIC, AFARĂ DE EL.

ACEST ÎMPĂRAT AVEA TREI FECIORI: FLOREA, COSTAN ȘI PETRU. ÎNTR-O ZI, PETRU S-A HOTĂRÂT SĂ ÎL ÎNTREBE PE TATĂL SĂU CE I SE ÎNTÂMPLĂ:

— OCHIUL ACESTA RÂDE CĂCI ȘTIU CĂ AM FECIORI CA VOI. CELĂLALT LĂCRIMEAZĂ DE TEAMĂ CĂ NU VEȚI ȘTI CUM SĂ APĂRAȚI ȚARA DE VECINII CEI VICLENI. ÎNSĂ, DACĂ-MI VEȚI ADUCE APĂ DE LA FÂNTÂNA ZÂNEI ZORILOR CA SĂ MĂ SPĂL CU EA, ÎMI VOR RÂDE AMÂNDOI OCHII, DEOARECE VOI ȘTI CĂ AM FECIORI DE NĂDEJDE.

